

[Boye Hansen.]

København vil blive mulighed for en mere glidende trafik, der lettere lader sig afvikle, samtidig med at en sådan foranstaltning vil skabe langt større sikkerhed for borgerne, det gælder både voksne og børn, som jo dog fortsat skal færdes på byens gader, og jeg er helt sikker på, at befolkningen som helhed vil se med tilfredshed på disse foranstaltningers gennemførelse.

Det ærede medlem hr. Gøting gav udtryk for, at en gennemførelse af en hastighedsgrænse på 50 km og den skiltning, der ville blive følgen heraf, ville medføre, at de fleste ville køre 50 km, selv om forholdene gav anledning til en lavere hastighed. Jeg synes, det er en lidt forkert vurdering af befolkningen. Det er ikke min opfattelse, at de motorkørende, som dog har bestået en køreprøve, i al almindelighed er analfabeter.

Jeg kan heller ikke være enig med det ærede medlem hr. Victor Gram i, at en gennemførelse af det her foreslåede ville medvirke til at svække den ansvarsfølelse og ansvarsbevidsthed, som skulle være hovedprincippet i færdselsloven. Jeg kan ikke se andet, end at en sådan bestemmelse kan være medvirkende til at øge ansvarsbevidstheden, og jeg vil gerne understrege det, det ærede medlem hr. Vagn Bro gav udtryk for, at det må være temmelig afgørende, at antallet af færdselsulykker i Danmark har været stigende, medens det andre steder, hvor man har truffet foranstaltninger af den her omtalte karakter, har været nedgående.

Ændringsforslag nr. 5 stillet af flertallet går ud på, at hastighedsgrænsen for tunge personmotorkøretøjer skal forhøjes fra 60 km til 70 km i timen. Jeg vil gerne advare stærkt imod at vedtage et sådant forslag, for det vil efter min mening betyde, at der bliver flere farlige overhalinge. Endvidere finder jeg forslaget helt urimeligt, idet det jo i virkeligheden kun giver en margin på 10 km til overhaling, og med det kendskab, vi alle har til det danske vejnet, vil man være helt klar over, at hvis en turistbil skal overhale en lastvogn, der kører med 60 km's hastighed, er det nødvendigt, at den kommer op på i hvert fald 75-80 km for i det hele taget at kunne klare overhalingen, og så har man i virkeligheden bidraget til

at hæve hastigheden op over, hvad der var tilsigtet.

Jeg synes også, man ved behandlingen af dette ændringsforslag bør tage hensyn til en gruppe af medborgere, som ikke hidtil har været nævnt, nemlig de chauffører, der fører disse store last- og turistbiler. Såfremt hastighedsgrænsen hæves, vil det betyde, at også køretiden strammes, og det vil betyde en yderligere belastning for disse chauffører, som i forvejen har et strengt og ansvarsfuldt arbejde.

Må jeg også føje til i relation til de udtalelser, der er fremsat om, at de moderne busser jo er teknisk godt indrettet, at det er rigtigt, at de er undergået en betydelig forbedring, men det er dog lige så rigtigt, at den menneskelige fysik og reaktionsevne jo ikke bliver bedre, fordi vognen får bedre tekniske indretninger.

På baggrund af disse udtalelser vil jeg anbefale, at man stemmer imod ændringsforslag nr. 5, men stemmer for ændringsforslag nr. 3.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Inden jeg går over til at knytte nogle kommentarer til bemærkningerne i folketingsudvalgets betænkning og det, der nu er sagt af ordførerne, vil jeg gerne gøre et par enkelte bemærkninger.

Såvel det ærede medlem hr. Peter Ravn som det ærede medlem frk. Helga Pedersen spurgte mig, om justitsministeriet har de fornødne kontrolmuligheder for at følge forsikringsselskabernes takstpolitik. Jeg vil gerne henvisse til den justitsministerielle bekendtgørelse af 27. december 1927 — den er stadig gældende — hvori vi ifølge §§ 20 og 21 har bemyndigelse til at indkalde regnskaberne med alle fornødne oplysninger, og jeg vil gerne understrege, at det med den anledning, betænkningen har givet mig, er hensigten at anlægge en kritisk revision over for forsikringsselskaberne og den takstpolitik, de måtte følge. Jeg minder om, at vi i forvejen har det endnu ikke endeligt afklarede problem med knallertforsikring, et spørgsmål, som jeg tror vi inden så forfærdelig længe kan tage stilling til.

Dernæst har jeg en enkelt bemærkning uden for det almindelige til det ærede medlem hr. Reedtz-Thott. Det ærede medlem